

ȘCOALA BIBLICĂ EMAUS

Lecții pentru viața creștină

William MacDonald

Instrucțiuni pentru cursanți

Acest curs a fost scris pentru noii credincioși în Domnul Isus Hristos. Scopul lui este de a-i ajuta pe cei care își doresc să afle cum pot crește în viața de credință. Ea conține multe versete, care trebuie căutate și citite cu atenție. Acest lucru este foarte important, de vreme ce toate lecțiile sunt bazate pe versete din Scriptură. Versetele biblice citate sunt scrise în italic și sunt din versiunea Dumitru Cornilescu.

Lecțiile pe care le vei studia

1. Dovezi ale nașterii din nou
2. O mântuire sigură
3. Mântuit pentru totdeauna
4. Biruință asupra ispitei
5. Comportamentul creștinului
6. Îngropat în botez
7. Alegerea unei biserici
8. Planul lui Dumnezeu pentru viața noastră
9. Rugăciunea
10. Conducându-i pe alții la Hristos
11. Studierea Bibliei
12. Trăind o viață cu folos pentru Dumnezeu

Cum să studiezi

Cere-I lui Dumnezeu să-ți deschidă inima ca să primești adevărurile pe care le vei învăța din Cuvântul Lui. Citește lecția în întregime pentru a avea o înțelegere de ansamblu. Apoi citește din nou, pe îndelete, de această dată asigurându-te că vei căuta toate versetele biblice. Îți vor fi de folos un caiet și un creion pentru a nota orice întrebare pe care vei dori să o pui mai târziu. Pune-ți deoparte în fiecare zi un timp regulat în vederea studiului și începe să studiezi imediat.

Testele de auto-evaluare

Aceste teste apar la sfârșitul fiecărei lecții și trebuie completate înainte de a trece la următoarea lecție. Testele sunt menite să te ajute să-ți amintești lucrurile pe care le-ai studiat. Ele sunt doar pentru tine – nu trebuie să trimiți răspunsurile la biroul Emaus.

Unele teste conțin afirmații din care au fost scoase cuvinte importante. În spațiile libere trebuie să notezi cuvântul sau cuvintele corecte.

Unele propoziții nu sunt finalizate, iar tu va trebui să le completezi alegând finalul potrivit din lista dată, apoi să notezi litera corectă în spațiul gol de pe marginea din dreapta.

Pentru a verifica dacă răspunsul tău este corect, uită-te la răspunsul sau răspunsurile corecte din partea dreaptă a paginii. Ele apar pe același rând cu următoarea întrebare. Acoperă răspunsurile atunci când începi testul. Te poți uita să vezi dacă un răspuns este corect după ce vei fi terminat o întrebare. Corectează-ți răspunsul dacă este greșit și întoarce-te la punctul care tratează acest subiect din lecție.

Testele de verificare

Fiecare test este pentru două lecții. De exemplu, testul numărul 1 este pentru lecția 1 și lecția 2.

Fiecare test este marcat clar pentru a-ți arăta întrebările corespunzătoare fiecărei lecții. Poți face testul în două părți. Când ai terminat de studiat lecția 1, poți rezolva partea testului corespunzătoare acestei lecții.

Nu răspunde la întrebări în funcție de ceea ce crezi sau de ceea ce ai crezut mereu. Întrebările din teste sunt date pentru a verifica dacă înțelegi versetele biblice care sunt date în lecție.

Atunci când studiezi, poți folosi orice versiune a Bibliei, dar când răspunzi la întrebări, te rugăm să folosești versiunea Cornilescu. Aceasta este versiunea folosită în aceste lecții.

1. Întrebările „Ce spui tu?”

Aceste întrebări se găsesc la sfârșitul fiecărui test de verificare. Poți răspunde la ele așa cum dorești. Ele nu vor fi considerate ca parte din nota corespunzătoare testului. Ești liber să spui ce crezi atunci când îți este pusă această întrebare. Dacă răspunzi sincer, profesorul tău te va cunoaște mai bine.

2. Cum sunt notate testele.

Profesorul tău va marca orice răspuns greșit. Îți va arăta locul din Biblie sau din lecție unde vei putea găsi răspunsul corect.

Grupe și clase

Dacă studiezi într-o clasă împreună cu alte persoane, predă testul de verificare liderului clasei. El le va trimite pentru tine și pentru alții.

Instrucțiuni generale

Începe studiul imediat. Dacă ești în clasă, începe de îndată ce ora a început. Încearcă să studiezi la un timp regulat în fiecare zi. Ai la dispoziție un an ca să completezi lecțiile. Încearcă să termini lecțiile cât de repede este posibil. O idee bună este să studiezi câte o lecție pe săptămână și să completezi un test de verificare la fiecare două săptămâni.

Notă: Citește întotdeauna toate răspunsurile pentru o întrebare înainte de a alege răspunsul pe care îl consideri corect.

Lecția 1

Dovezi ale nașterii din nou

Ce se întâmplă cu o persoană care a fost născută din nou? În primul rând, acel om conștientizează că este păcătos. Doar Duhul Sfânt al lui Dumnezeu îl poate face să înțeleagă aceasta. El înțelege că Dumnezeu este sfânt și trebuie să pedepsească păcatul. Pedepsa pentru păcat este izgonirea pentru totdeauna din prezența lui Dumnezeu într-un loc numit Iad. Această persoană recunoaște în fața lui Dumnezeu că este păcătoasă și că are nevoie de un Mântuitor. Ea înțelege că Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său, Domnul Isus Hristos, ca să moară în locul păcătosului. Când această persoană cere ca Domnul Isus Hristos să fie Mântuitorul și Domnul ei, păcatele îi sunt iertate. În acel moment este născut din nou și devine un copil în familia lui Dumnezeu.

Păcătosul este acum un credincios în Domnul nostru Isus Hristos și este numit creștin. Dar acesta este doar începutul noii sale vieți. Biblia ne spune că au loc mult mai multe lucruri minunate. Iată zece dintre ele:

1. Dumnezeu îl acceptă pe creștin pentru că acesta L-a ales pe Domnul Isus Hristos ca să fie Mântuitorul Lui. Privește în Efeseni 1:3,6. Dumnezeu, Tatăl, ne-a acceptat în Preaiubitul Lui. Preaiubitul este Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pe care Îl iubește. Dumnezeu privește mai întâi la Fiul Lui și apoi la creștin. El îl vede pe creștin ca pe unul care aparține Fiului Său și Îl primește așa cum Îl primește și pe Fiul Lui. Dumnezeu se bucură să-L aibă pe creștin în prezența Sa. Creștinul este binevenit în prezența lui Dumnezeu atâta timp cât este binevenit și Hristos, adică întotdeauna (Efeseni 2:6,7).
2. Un creștin este un copil al lui Dumnezeu (Ioan 1:12). Cât de onorat te-ai simți dacă ai fi fiul unui mare conducător, rege sau președinte! Cu cât mai mare este onoarea de a fi copilul puternicului Creator al tuturor lucrurilor! Aparții familiei Lui și Îl poți numi pe Dumnezeu Tată.
3. Creștinul este justificat (considerat neprihănit) de Dumnezeu (Romani 5:1 și 8:30,33). A fi justificat înseamnă mai mult decât a fi iertat. Un om care a comis o crimă poate fi iertat, dar nejustificat. Gândește-te la un caz ca acesta: Un om a furat bani de la vecinul lui și a fost adus în fața judecătorului. Omul este dovedit vinovat și merită să fie trimis la închisoare, dar chiar în acel moment în sala de judecată apare un prieten de-al lui. Acest prieten spune: „Voi plăti tot ce datorează acest om și de asemenea amenda care i se cuvine pentru furt, dacă îl veți elibera.” Judecătorul este de acord să facă asta iar omului îi este permis să iasă din sala de judecată, eliberat de pedeapsa păcatului său, deși el este încă vinovat. Este iertat și nu mai este pedepsit pentru că altcineva a plătit pedeapsa pentru el, însă nu este justificat. Actul lui păcătos rămâne, iar lumea își va aminti că a fost un hoț.

Dumnezeu, care este Judecătorul, afirmă că cel credincios în Hristos este NEVINOVAT. Pedeapsa pentru păcatul lui este moartea (Romani 6:23). Dar Hristos a murit în locul credinciosului. Moartea Lui a plătit pedeapsa pentru păcatul credinciosului. Dumnezeu l-a iertat, iar el nu va fi niciodată judecat pentru greșala lui (Efeseni 1:7 și Ioan 5:24). Însă Dumnezeu îl și justifică pe credincios. Aceasta înseamnă că păcatele lui sunt îndepărtate complet, așa încât Dumnezeu îl vede ca un om nou, fără o viață trăită în păcat. Dumnezeu se uită la el ca și cum nu ar fi păcătuț niciodată.

4. Trupul credinciosului este locuința Duhului Sfânt (1 Corinteni 6:19). Biblia ne învață că Dumnezeu Duhul Sfânt trăiește în fiecare persoană născută din nou (1 Ioan 4:13). Trupul credinciosului este templul sau casa în care Duhul Sfânt locuiește. Credinciosul ar trebui să fie atent la ceea ce face, spune și la locurile în care merge, pentru că Duhul Sfânt locuiește în el.

5. Creștinul este membru al adevăratei Biserici. Biserica este alcătuită din toți credincioșii în Domnul Isus Hristos (Fapte 2:47). Nu este onoare mai mare pe pământ decât să aparții adevăratei Biserici. Această Biserică nu poate fi văzută pentru că este alcătuită din credincioși din lumea întreagă. Ea este descrisă ca fiind „Trupul lui Hristos” (Coloseni 1:18). „Trupul” este pe pământ, iar Hristos, „Capul Bisericii”, este în ceruri.
6. Creștinul este moștenitor al lui Dumnezeu (Romani 8:17). Un moștenitor este o persoană care primește proprietatea unei alte persoane care a murit. De exemplu, un om care avea mult pământ și sume imense de bani în bancă moare. După moartea lui, aceste lucruri sunt împărțite între fiii lui. Ei sunt moștenitorii lui și primesc toate lucrurile pe care tatăl lor le-a deținut. Dumnezeu deține toate lucrurile. El a făcut lumea în care trăim și corpurile cerești – soarele, luna și stelele. Dumnezeu este Creatorul universului. Dumnezeu nu are sfârșit, dar într-o zi El va împărți din toate comorile Sale cu toți cei care sunt născuți din nou, pentru că ei aparțin lui Hristos. De aceea creștinul este numit moștenitor al lui Dumnezeu.
7. Creștinul este numit sfânt (Romani 1:7). Biblia îi numește pe cei care sunt mântuiți, sfinți sau poporul lui Dumnezeu. Un sfânt este un om pe care Duhul Sfânt l-a ales să aparțină lui Dumnezeu. Duhul Sfânt îl pune deoparte pe credincios pentru a fi o persoană specială pentru Dumnezeu. Dumnezeu privește la creștin prin Fiul Său. El îl vede mai întâi pe Hristos, iar Hristos este sfânt. Hristos nu a păcătuit niciodată, El a fost sfânt mereu. Astfel Dumnezeu îl vede pe creștin îmbrăcat în sfințenia lui Hristos (1 Corinteni 1:2). În felul acesta creștinul este o persoană foarte specială, pusă deoparte pentru Dumnezeu. El este sfânt.
8. Creștinul este desăvârșit în Hristos, el are totul deplin în El (Coloseni 2:10). Aceasta înseamnă că nu mai poate fi adăugat nimic pentru ca creștinul să fie acceptat înaintea lui Dumnezeu. Oamenii pot vedea în creștin multe lucruri imperfecte și care nu sunt la standardul lui Dumnezeu. Dar Hristos a atins toate standardele lui Dumnezeu, El este perfect. Dumnezeu îl vede pe credincios în Hristos, ceea ce înseamnă că El privește mai întâi la Hristos și este satisfăcut. Apoi Dumnezeu privește la credincios prin Hristos și este de asemenea satisfăcut, iar asta pentru că cel credincios este în Hristos, care este absolut sfânt. În felul acesta credincioșii sunt desăvârșiți în Hristos.
9. Creștinul a primit o natură dumnezeiască (2 Petru 1:4). Natura divină este natura lui Dumnezeu. Fiecare persoană își primește natura omenească de la părinții lui. Aceasta este firea sau natura păcătoasă a lui Adam, care este transmisă fiecărui membru al rasei umane. (Vezi „Ce ne învață Biblia” – Lecția 3). Creștinul are două naturi – natura lui umană primită prin naștere și natura divină primită atunci când este născut din nou. Natura cea divină, nouă, îl determină să urască păcatul și să își dorească să cunoască mai mult din Dumnezeu. El înțelege astfel că are o nouă dragoste pentru Dumnezeu și pentru ceilalți creștini. Natura divină din credincios îl face tot mai asemănător Domnului Isus Hristos (Coloseni 3:10 și 2 Corinteni 3:18). Aceasta este dorința lui Dumnezeu cu privire la fiecare din copiii Lui.
10. Creștinul se bucură știind că Dumnezeu se îngrijește de el (Romani 8:28). Dumnezeu are cunoștință de tot ce se întâmplă cu copiii Lui. El permite ca celor credincioși să li se întâmple doar acele lucruri care sunt spre binele lor. Unele lucruri aduc bucurie, dar în viața creștinului vin și probleme și încercări care au menirea de a-l învăța mai mult din dragostea lui Dumnezeu. Aceste lucruri îl aduc pe credincios mai aproape de El. În felul acesta Dumnezeu își învață copiii să fie răbdători și să se încreadă în El chiar și atunci când nu îi înțeleg căile (Romani 5:3-5).

Acestea sunt doar câteva din lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu. Ele ar trebui să-l determine pe creștin să-L iubească pe Dumnezeu. Dragostea pentru Dumnezeu poate fi arătată prin:

1. Închinare și laudă la adresa lui Dumnezeu pentru mântuirea prin Domnul Isus Hristos. Închinarea înseamnă a-I mulțumi lui Dumnezeu și a-L iubi.
2. Slujirea lui Dumnezeu cu o inimă binevoitoare. Subiectul slujirii lui Dumnezeu va fi tratat în Lecția 12.

După ce ai studiat bine această lecție, fă testul de auto-evaluare. Apoi răspunde la prima parte din Testul de verificare 1. Răspunde la întrebările 1-10 cu privire la Lecția 1.

Lecția 2

O mântuire sigură

Cum poate ști o persoană că este mântuită? Citește cu atenție punctele următoare de la 1-4 și asigură-te că le înțelegi pe fiecare în parte.

1. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu adevărat. Poți avea încredere în el – Dumnezeu nu poate să mintă.
2. Biblia spune că ești mântuit dacă te pocăiești de păcatele tale și crezi în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor al tău. Cum te pocăiești? Te pocăiești când îți schimbi direcția minții cu privire la păcat și la tine însuși. Conștientizezi că ești un păcătos și te întorci de la păcatele tale, cerându-I Domnului Isus Hristos să fie Salvatorul tău. Tu ești cel care decide să faci această schimbare completă în viața ta. Pe măsură ce citești Biblia, înveți cum să urăști păcatul și înveți mai mult despre Hristos.
3. Acum gândește-te la aceasta: ai venit vreodată la Hristos, mărturisind că ești un păcătos și că meriți să fi pedepsit pentru păcatele tale? I-ai cerut să te mântuiască? L-ai primit vreodată ca fiind Cel care a murit în locul tău și care a fost pedepsit pentru păcatele tale?
4. Dumnezeu îți spune în Biblie că dacă ai făcut aceste lucruri, ești mântuit. Cu alte cuvinte, poți fi sigur de mântuirea ta datorită lucrurilor pe care Dumnezeu ți le spune în Biblie. Este foarte important ca tu să înțelegi aceste lucruri. 1 Ioan 5:13 ne învață aceasta. Fiecare creștin ar trebui să memoreze acest verset: „V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică.”

Privește din nou la cuvântul știți. Ioan le-a scris celor care au crezut în Hristos, pentru ca ei să poată fi siguri că au și că vor avea mereu viața veșnică. Ești mântuit dacă crezi în Hristos. Biblia spune asta, iar Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu pentru tine.

Mulți oameni vor să simtă că sunt mântuiți. Ei spun „Eu cred, dar nu mă simt cu nimic diferit.” Ei așteaptă niște sentimente misterioase să vină asupra lor, niște sentimente pe care nu le-au mai avut înainte și pe care nu le pot explica. Când acest lucru nu se întâmplă sunt îngrijorați. Dumnezeu nu vrea ca tu să depinzi de sentimente. El vrea ca tu să știi că ești mântuit pe baza a ceea ce îți spune El în Cuvântul Lui. Deseori sentimentele se schimbă foarte repede și nu pot fi de încredere. Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată. Încrede-te în Biblie, nu în sentimentele tale. Dar te-ai putea întreba: „Nu ar trebui ca o persoană să se simtă fericită atunci când e mântuită?” Ba da, dar această persoană trebuie să știe că este mântuită înainte de a se simți fericită. Mai întâi vine siguranța și abia mai târziu vin și sentimentele. Ea știe că este mântuită pentru că Biblia spune asta. Ești fericit pentru că știi că ești mântuit.

Pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu, mai sunt și alte căi prin care o persoană poate ști că este mântuită:

1. Cel mântuit îi iubește pe ceilalți creștini (1 Ioan 3:14).
2. Celui mântuit Duhul Sfânt îi vorbește în adâncul inimii, spunându-i că este mântuit. Aceasta este numită mărturia Duhului (1 Ioan 5:10 și Romani 8:16). Duhul Sfânt le dă bucurie și pace celor care cred în Hristos și le vorbește creștinilor prin Biblie.
3. Cel mântuit urăște păcatul și iubește ceea ce este drept. Un creștin poate să cadă uneori în păcat, dar păcatul nu mai domnește în viața lui (Romani 6:14). El nu mai continuă să facă lucruri păcătoase.

Un creștin trebuie să crească în viața de credință. Aceasta îl va face tot mai sigur de mântuirea sa. Aceste lucruri te vor ajuta să crești ca și creștin:

1. Citește Biblia în fiecare zi și crede-o din toată inima ta.
2. Roagă-te Domnului ca El să întărească credința ta pe măsură ce citești Cuvântul Lui Sfânt.
3. Spune și altora despre Cel care te-a mântuit de păcatele tale.

Dacă nu ești cu adevărat sigur că ești creștin, iată ce trebuie să faci. Spune-I Domnului că nu ești sigur dacă ești mântuit, dar că vrei să fi mântuit chiar acum. Spune-I că știi că ești un păcătos pierdut și că vei merge în iad dacă mori în starea în care ești acum. Crede că Domnul Isus Hristos a murit pe Crucea Calvarului ca să plătească prețul pentru păcatele tale și că poate și vrea să te salveze. Primește-L pe Domnul Isus ca Mântuitor al tău.

Acum deschide la Faptele Apostolilor 16:31. Ce spune acest verset că se va întâmpla dacă vei crede în Domnul Isus Hristos? Afirmă că astfel vei fi mântuit. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Crede-l. Satan poate încerca să te facă să te îndoiești de mântuirea ta. Când aceasta se întâmplă, ar trebui să deschizi în Fapte 16:31, Ioan 1:12, Ioan 3:36, Ioan 5:24 sau Romani 10:9. Arată-i că Dumnezeu spune că ești mântuit pentru că ai crezut în Hristos. Satan nu va putea să te întristeze cu îndoieli dacă îi arăți Cuvântul lui Dumnezeu.

Lecția 3

Mântuit pentru totdeauna

Se poate ca o persoană mântuită să își piardă vreodată mântuirea? O persoană care a fost cu adevărat născută din nou nu mai poate să fie pierdută. Ea este mântuită pentru totdeauna. Studiază cu atenție fiecare din următoarele șapte versete biblice arătate aici. Ele ne învață acest adevăr măreț.

1. Ioan 10:27-29. Acestea sunt cuvintele Domnului Isus, oile Mele ascultă glasul Meu. Domnul Isus îi numește pe ai Lui oile Sale. În versetul 26, El spune că cei care nu cred nu sunt oile Sale. El Își cunoaște fiecare oaie și îi oferă fiecareia în parte viața veșnică. În versetul 28, El spune „Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri...”. Viața veșnică înseamnă viață pentru totdeauna și niciunul din cei care au această viață nu o pot pierde. Credinciosul poate fi sigur de acest lucru. Aceasta este o promisiune făcută de Domnul Isus și care nu depinde de creștin. Nimeni nu te poate smulge din mâna Domnului Isus și nimeni nu te poate smulge din mâna Tatălui Său (versetele 28,29). Atât Domnul Isus cât și Tatăl te țin în siguranță.
2. 2. Ioan 5:24. Acestea sunt tot cuvintele Domnului Isus. El promite viață veșnică celui care aude Cuvântul Său și crede în Cel ce L-a trimis. Cel care crede în Domnul Isus Hristos nu va fi judecat pentru păcatul lui, ci trece din moarte la viață. Fiul lui Dumnezeu ar eșua în a-Și ține promisiunea dacă unul din credincioși și-ar pierde mântuirea.
3. Ioan 3:36. „Cine crede în Fiul are viața veșnică.” Asta înseamnă că un credincios are viața veșnică chiar acum. Isus nu spune că el trebuie să aștepte ca să primească viața veșnică. Ea îi este dată credinciosului atunci când acesta este mântuit și nimeni nu i-o poate lua.
4. Romani 8:38,39. Apostolul Pavel ne spune că nici moartea și nici viața nu-l pot despărți pe credincios de dragostea lui Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu nu poate fi îndepărtată de îngeri sau de stăpânirile și puterile cerești. Nu putem fi despărțiți de dragostea lui Dumnezeu nici de lucrurile care ni se întâmplă acum, nici de lucrurile care ni se vor întâmpla la un moment dat în viitor. Pavel încheie spunându-ne că nu există nimic în întreaga creație a lui Dumnezeu care ar putea fi în stare să ne despartă vreodată de dragostea lui Dumnezeu. Este posibil ca un copil al lui Dumnezeu să păcătuiască, dar păcatul pe care l-a săvârșit nu îl va despărți de dragostea lui Dumnezeu. Păcatul Îl întristează pe Tatăl ceresc și îi aduce multă întristare și credinciosului, dar este un lucru pe care nu-l poate face – nu-i poate lua mântuirea.
5. 2 Timotei 1:12. Această epistolă a fost scrisă de Pavel când suferea în închisoare pentru că era creștin. Pavel a spus că lui nu îi este rușine că este întemnițat pentru că știe în cine s-a încrezut. Fiecare creștin ar trebui să aibă aceeași încredere în Domnul. În Ioan 6:39 ni se spune că toți credincioșii au fost dăruiați de către Dumnezeu Tatăl lui Hristos, ca El să-i păstreze în siguranță. Hristos va face cu credincioșie ceea ce Tatăl i-a cerut să facă.
6. Iuda 24. Domnul Isus Hristos este Cel care are putere să-i păzească pe creștini de orice cădere în păcat. Tot El este Cel care îi va duce în siguranță acasă, în ceruri. Creștinii nu pot merge pe calea mânturii prin propriile forțe, tot așa cum nu sunt capabili nici să se mântuiască singuri (1 Petru 1:5).
7. Romani 8:30. ...și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit. Creștinii sunt socotiți neprihăniți (justificați) când sunt mântuiți (vezi Lecția 1, paragraful 3). Fiecare persoană mântuită este deja proslăvită pentru că este justificată. Noi încă nu avem trupuri de slavă (1 Corinteni 15:35-37). Aceasta va avea loc atunci când toți credincioșii vor fi în prezența lui Dumnezeu. În acea clipă trupurile

lor vor fi schimbate asemenea trupului lui Hristos după înviere. Hristos este proslăvit acum, iar toți credincioșii vor fi proslăviți împreună cu El (Romani 8:17).

Amintiți-vă aceste lucruri și veți fi siguri de mântuirea voastră.

1. Un creștin nu își pierde mântuirea când păcătuiește. Hristos a plătit deja pedeapsa pentru toate păcatele sale – păcate din trecut, prezent și viitor. Dumnezeu nu va cere o altă plată pentru păcat. Creștinul nu va trebui să moară pentru păcatele sale pentru că Hristos a murit pentru ele. Dumnezeu este un Judecător drept și îl iartă pe păcătosul care crede în Hristos.
2. Când un creștin păcătuiește, Îl întristează pe Dumnezeu, Tatăl lui ceresc. Sentimentul plăcut de apartenență la familie dintre un copil și Tatăl lui se rupe în acel moment. Creștinul rămâne parte din familia lui Dumnezeu, dar este nefericit. Dumnezeu îl iartă pe creștin atunci când acesta își mărturisește păcatul. Când își mărturisește păcatul, creștinul Îi spune lui Dumnezeu toate greșelile sale și recunoaște că aceste greșeli sunt păcate (1 Ioan 1:9). Domnul Isus Se roagă, mijlocește pentru creștinul care păcătuiește (1 Ioan 2:1,2). Domnul Isus este jertfa pentru păcatele creștinului, iar Dumnezeu iartă păcatul datorită jertfei Fiului Său. Creștinul care își mărturisește păcatul știe că Dumnezeu l-a iertat și l-a curățit de păcatul lui. Tristețea care a apărut în urma păcatului dispare, iar sentimentul plăcut de apartenență la familie dintre Dumnezeu Tatăl și el revine.
3. Uneori un creștin păcătuiește făcând lucruri de care este conștient că sunt greșite. Un copil al lui Dumnezeu care face asta va fi pedepsit de Dumnezeu, Tatăl său (Evrei 12:6,7). Tatăl poate folosi întristarea adâncă sau suferința pentru a-l aduce înapoi la El. În unele cazuri, Dumnezeu îi poate scurta viața pe pământ: trupul lui moare, dar sufletul lui este mântuit (1 Corinteni 5:5).
4. Un creștin poate păcătui și o face, dar niciun creștin adevărat nu continuă să facă același păcat mereu și mereu. Păcatul îl face foarte nefericit, iar creștinul îl urăște. Uneori un creștin poate refuza să își mărturisească păcatul lui Dumnezeu, continuând să păcătuiască. Apoi Dumnezeu aduce pedeapsa în viața lui. Dumnezeu este Tatăl lui și El își pedepsește copilul care păcătuiește tot așa cum un tată pământesc își pedepsește copilul care este neascultător. Totuși, noi nu ne pierdem mântuirea atunci când păcătuim. Unii oameni cred că pot continua să păcătuiască fără să li se întâmple nimic, dar Dumnezeu vede fiecare păcat, iar noi nu ne putem ascunde de El (Evrei 4:13). Dumnezeu va aduce probleme și suferință în viața noastră dacă nu ne mărturisim păcatele. Dumnezeu vrea ca noi să dorim să părăsim păcatul și să ne întoarcem din nou la El.
5. Unii oameni cred că există versete în Scriptură care spun că un creștin își poate pierde mântuirea. Ar trebui să studiezi cu mare atenție aceste versete și să citești versetele care sunt înainte și după ele. Astfel vei înțelege că versetele se referă la oameni care doar pretind că sunt creștini sau oameni care au cunoscut calea mântuirii și au refuzat-o. Nicăieri în Biblie nu se afirmă că un credincios născut din nou se poate pierde.

Lecția 4

Biruință asupra ispitei

Cum poate respinge un creștin lucrurile păcătoase? De îndată ce o persoană este mântuită, în interiorul ei începe o luptă sau o bătălie puternică. Aceasta se întâmplă pentru că creștinul încă mai are firea veche pe care a primit-o la naștere. Natura lui omenească și păcătoasă încearcă să-l atragă în păcat. Creștinul a primit o nouă natură atunci când a fost născut din nou. Noua natură sau fire este viața din Dumnezeu care urăște păcatul și vrea să facă lucrurile plăcute lui Dumnezeu. Cele două naturi sunt mereu în luptă una împotriva celeilalte (Galateni 5:16,17 și Romani 8:5-8).

Natura umană mai este numită și natura sau firea veche, fiind deznădăjduit de rea. Ea nu poate fi îmbunătățită și rămâne în creștin până ce acesta va ajunge în ceruri. Dumnezeu a declarat-o vinovată și a pedepsit-o atunci când Hristos a murit pe cruce. Acum El vrea ca creștinul să se raporteze la ea ca și cum ar fi moartă. Nu o încuraja! Nu o hrăni! Nu-i oferi șanse! (Romani 13:14).

Noua natură îl determină pe creștin să-și dorească să facă lucruri bune și pe măsură ce ascultă de noua lui natură devine tot mai puternic. El ar trebui să încerce să facă lucrurile care îi plac lui Dumnezeu, aceasta îi va încuraja noua lui natură.

Creștinul va fi ispitit să păcătuiască. Satan va încerca să-l facă pe creștin să se întoarcă la viața păcătoasă pe care a trăit-o înainte de a fi mântuit. De asemenea unii din prietenii lui nemântuiți pot încerca să îl determine să facă lucruri păcătoase. Cum poate avea biruință asupra acestor ispite?

Iată câteva lucruri care îți vor fi de ajutor:

1. Roagă-te în fiecare zi! Cere-I lui Dumnezeu să te ajute să știi cum să acționezi și ce să faci atunci când ești ispitit (Evrei 4:16). Dumnezeu îți va da putere și te va ajuta să te opui răului (1 Corinteni 10:13). Dacă vei încerca să faci asta de unul singur vei eșua.
2. ????????????????
3. Hrănește și încurajează noua ta natură! Înfometează-ți vechea natură! Fii atent unde mergi, ce asculți la radio sau ce vizionezi la TV și ce citești (Coloseni 3:5-9). Creștinul trebuie să se gândească la Hristos. Nu te poți gândi la păcat atunci când te gândești la Hristos (Coloseni 3:10-14). Gândurile îndreptate spre Hristos îți vor da putere să trăiești o viață plăcută lui Dumnezeu. Creștinul I Se va închina lui Hristos pe măsură ce se va gândi la El. Vei deveni asemenea Celui în fața căruia te închini. 2 Corinteni 3:18 ne spune că creștinii devin asemenea Domnului Isus pe măsură ce privesc la El în oglinda Cuvântului Său. Asta înseamnă că Duhul Sfânt care locuiește în tine te va schimba pe măsură ce citești și meditezi adânc la slava și sfințenia lui Hristos. Duhul Sfânt îl face pe creștin tot mai asemănător cu Hristos.
4. Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu. De îndată ce conștientizezi că ai păcătuit, cere-I lui Dumnezeu să te ierte. Ar putea fi vorba de un gând păcătos, de vorbe păcătoase pe care le-ai rostit sau despre o acțiune păcătoasă. Nu aștepta. Mărturisește-ți păcatul imediat înaintea lui Dumnezeu (Proverbe 28:13).
5. Împrietenește-te cu alți creștini și nu cu oameni cărora le place să păcătuiască (Proverbe 10:16 și Evrei 10:24,25). Poți locui sau munci împreună cu oameni nemântuiți. Lasă-i să vadă că ești creștin prin lucrurile pe care le spui și le faci. Nu te alătura lor pe căile păcătoase (Efeseni 5:11).

6. Ocupă-te cu lucrurile Domnului! Deseori lenevia duce la păcat. Oferă-I Domnului trupul tău, ca El să-l folosească cum știe mai bine (Romani 6:19). Este foarte mult de lucru și Îl vei avea pe Cel mai bun Stăpân.
7. Antrenează-ți trupul și păstrează-l sănătos (1 Timotei 4:8). Trupul tău este casa sau templul Duhului Sfânt care locuiește în tine (1 Corinteni 6:19,20). Sportul este bun, dar nu ar trebui să ia prea mult din timpul tău îngrădind astfel lucrurile spirituale.

Un creștin nu este scutit de ispitiri dacă biruiește asupra unei ispite. Ai biruință doar dacă depinzi de Dumnezeu pentru ea. Trebuie să depinzi de Dumnezeu în fiecare moment al zilei. Dacă uiți de Domnul și neglijezi rugăciunea și studierea Bibliei, poți cădea în ispită. Aceasta i se poate întâmpla chiar și unei persoane care cunoaște bine Biblia și este credincioasă de multă vreme.

Îndreaptă-ți privirea înspre Domnul! (Coloseni 3:1-4).

Lecția 5

Comportamentul creștinului

Cum poate ști un creștin ce îi este sau ce nu îi este îngăduit să facă? Este în regulă dacă face toate lucrurile pe care cei nemântuiți le fac pentru a se distra? Ar fi greșit ca un creștin să facă anumite lucruri? Cum rămâne cu petrecerile în cadrul cărora se consumă băuturi alcoolice? Dar cu dansul sau filmele? Biblia vorbește despre anumite lucruri pe care nu trebuie să le facem, dar nu ne spune despre toate lucrurile. Cum putem ști ce este corect?

Această lecție îți va oferi doisprezece întrebări pe care să le folosești atunci când trebuie să decizi dacă o activitate este bună sau greșită.

1. Afirmă Biblia cu claritate că Domnul interzice lucrul de care nu ești sigur dacă trebuie să-l faci? Nu face lucrul respectiv până ce nu ai ocazia să afli ce a spus Dumnezeu despre asta. Dacă găsești că El spune să nu-l faci, ferește-te de acest lucru ca de o boală mortală (1 Tesaloniceni 5:22).
2. Îi aduce acest lucru vreo slavă lui Dumnezeu? Va fi Dumnezeu onorat sau lăudat de ceea ce faci tu? În 1 Corinteni 10:31 citim „...fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” Poți cu adevărat să ceri binecuvântarea lui Dumnezeu peste lucrul respectiv înainte de a lua parte la el? Va fi Dumnezeu onorat?
3. Aparține lumii? Când Domnul Isus S-a rugat pentru ai Lui, El a spus că aceștia nu erau din lume tot așa cum nici El nu era din lume (Ioan 17:14-16). Deși a trăit în lume, El nu a făcut parte din lumea care L-a respins pe Dumnezeu. Ceea ce a spus El despre Dumnezeu și despre om a fost foarte diferit de gândurile altor oameni. El nu a aparținut lumii și nici creștinii nu aparțin lumii. Dacă lucrul despre care te întrebi este ceea ce face lumea și este diferit de adevărurile pe care le-ai învățat din Biblie, atunci aparține lumii și nu lui Hristos (1 Ioan 2:15-17).
4. Ar face Domnul Isus lucrul de care tu nu ești sigur? El ne-a lăsat un exemplu, iar noi trebuie să călcăm pe urmele pașilor Lui (1 Petru 2:21).
5. Ți-ar plăcea ca Domnul să te găsească făcând acel lucru când Se va întoarce? Nu fă niciun lucru, nu te duce în niciun loc și nu spune nimic care ți-ar aduce rușine în cazul în care Domnul ar apărea dintr-o dată (1 Ioan 2:28).
6. Continui să-ți dorești să faci acel lucru atunci când îți amintești că Dumnezeu Duhul Sfânt locuiește în tine? Trupul tău este templul Duhului Sfânt care locuiește în tine, iar tu L-ai primit ca dar de la Dumnezeu. Tu nu mai ești al tău – trupul tău nu-ți mai aparține (1 Corinteni 6:19). Citește de asemenea Efeseni 4:30. Domnul a plătit pentru tine cu propriul Lui sânge prețios (1 Petru 1:18,19).
7. Ar fi normal ca tu, în calitate de copil al lui Dumnezeu să acționezi în felul acesta? Fiul unui rege sau al unui conducător aduce rușine numelui tatălui său atunci când face ceva greșit. Un creștin aduce rușine, dezonoare numelui lui Dumnezeu atunci când face lucruri păcătoase (Romani 2:24 și Coloseni 1:10).
8. Vor putea vedea ceilalți oameni o diferență între un creștin și un om nemântuit când te vor vedea făcând acel lucru? (2 Corinteni 5:17). L-ar determina pe un alt creștin să urmeze exemplul tău – mergând poate chiar puțin mai departe decât tine, căzând astfel în păcat? Apostolul Pavel a îndemnat ca nimeni să nu pună în calea unui alt creștin un lucru care l-ar putea face să cadă în păcat (Romani 14:13).

9. Există vreo îndoială oricât de mică în mintea ta cu privire la lucrul pe care vrei să-l faci? Dacă da, atunci nu îl fă.
10. Ai putea folosi acel timp într-un mod mai bun? Noi trebuie să răscumpărăm vremea (Efeseni 5:16). Asta înseamnă că ar trebui să folosim timpul în cel mai bun mod cu putință. Unele lucruri bune ne pot împiedica să le facem pe *cele mai bune*.
11. Dacă este vorba despre niște bani pe care urmează să-i cheltuiești, ar putea fi ei folosiți într-un mod mai bun? Ar trebui să ne folosim banii în cel mai înțelept mod posibil, pentru slava lui Dumnezeu și binecuvântarea altora (Luca 16:11).
12. Iar apoi, este acest lucru o piedică? (Evrei 12:1) În acest verset viața creștinului este comparată cu o cursă – din momentul în care a fost mântuit până ce ajunge în ceruri. Un atlet din cadrul unei curse care își dorește cu adevărat să câștige, nu poartă la el o mulțime de lucruri de care nu are nevoie. Așadar un creștin ar trebui să dea drumul acelor lucruri care îl împiedică să fie tot mai asemănător cu Hristos.

Gândindu-ne la aceste lucruri, este bine să amintim că noi nu suntem sub lege, ci sub har (Romani 6:14,15). Noi nu stăm deoparte de lucrurile pe care ceilalți oameni le fac pentru că Dumnezeu ne obligă să facem asta, ci pentru că Îl iubim pe Domnul. Vrem să facem ce Îi face plăcere lui Dumnezeu pentru că El a făcut atât de mult pentru noi. Hristos a murit pentru noi, iar noi vrem să trăim o viață plăcută lui Dumnezeu (2 Corinteni 5:14,15). Dumnezeu nu spune „Dacă stai deoparte de plăcerile păcătoase vei deveni creștin”, ci „Tu ești creștin! Trăiește așa cum ar trebui să trăiască un creștin” (Efeseni 4:1).

Lecția 6

Îngropat în botez

Ce este botezul și cine ar trebui să fie botezat? Înainte ca Domnul Isus să meargă în ceruri, El le-a spus ucenicilor Săi: *Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului* (Matei 28:19,20).

Domnul a dorit ca ucenicii Lui să meargă la oameni din orice națiune a lumii și să le spună despre moartea și învierea Lui. El a vrut ca întreaga lume să știe că orice om din orice colț al lumii poate fi mântuit. Aceasta este Evanghelia sau Vestea Bună. De asemenea, Domnul a vrut ca cei care cred Evanghelia să fie botezați. Aceasta ridică două întrebări. În primul rând, cum trebuie efectuat botezul? În al doilea rând, care este semnificația botezului?

Pentru a găsi răspunsul la prima întrebare vom deschide la Faptele Apostolilor 8:26-39. Acolo citim despre un om care a fost botezat chiar după ce a fost mântuit. Acest om era un important trimis oficial, un famen responsabil cu finanțele Împărătesei Etiopiei. El fusese la Ierusalim și se întorcea acasă. În timp ce călătorea în carul lui pe drumul pustiu și nu prea populat, citea din Vechiul Testament. Dumnezeu știa cât de mult își dorea acest om să cunoască semnificația cuvintelor pe care le citea.

În același timp, Duhul Sfânt i-a spus unui predicator pe nume Filip să meargă în locul în care îl va întâlni pe acel bărbat. Filip a ascultat și pe măsură ce se apropia de car, l-a auzit pe acel om citind cu voce tare din cartea Isaia, capitoul 53. Filip i-a explicat că versetele din care citea se refereau la Domnul Isus. I-a spus că Domnul Isus a murit pe cruce pentru ca cei păcătoși să poată fi mântuiți. Omul a crezut în Domnul Isus, după care l-a întrebat pe Filip dacă poate fi botezat. Filip a fost de acord să-l boteze, deoarece a crezut cu adevărat în Hristos. Carul a fost oprit lângă o apă. În Fapte 8:38,39 citim cum a fost botezat – „...s-au coborât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.” Apoi citim că au ieșit afară din apă. Din aceste versete putem observa că persoana botezată a fost îngropată în apă pentru un moment. Acesta este un simbol sau o imagine a ceea ce vom discuta pe măsură ce vom răspunde la a doua întrebare.

Care a fost semnificația acestui botez realizat atât de simplu pe marginea unui drum, cu mulți ani în urmă? Ce semnificație are astăzi botezul?

1. Botezul este un act de ascultare a poruncii Domnului Isus (Matei 28:19). Botezul nu îndepărtează păcatul. Păcatul nu poate fi spălat cu apă. *Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este singurul care ne curățește de orice păcat* (1 Ioan 1:9). Trebuie botezați doar cei care au crezut în Domnul Isus (Fapte 8:18). Atunci când creștinul se supune voii Domnului și este botezat, are un cuget bun, curat și plin de pace înaintea lui Dumnezeu (1 Petru 3:21).
2. Botezul este și un simbol sau o imagine a unui adevăr spiritual (Romani 6:3-5).
 - (a) Uneori Biblia folosește apa ca o imagine a judecății și a morții.
 - (b) Când Hristos a murit pe cruce, toate valurile judecății și morții au venit peste El, păcatele noastre fiind astfel îndepărtate (Psalmul 42:7).
 - (c) Credinciosul a murit împreună cu Domnul Isus pentru că Hristos a murit în locul credinciosului. Când Hristos a murit, credinciosul a murit și el, când Hristos a fost îngropat, și credinciosul a fost îngropat, când Hristos a înviat din morți, credinciosul a înviat și el din morți la o viață nouă. Botezul este o imagine a morții, îngropării și învierii credinciosului. El este scufundat sub apă (îngropare) și iese din nou afară pentru a trăi o viață nouă pentru Dumnezeu.
 - (d) Dumnezeu îl vede pe credincios ca unul care a fost înviat din morți cu Hristos. Viața pe care Dumnezeu o vede în credincios este viața lui Hristos (Galateni 2:20). Creștinul

a murit față de păcat și față de tot ce a fost înainte de a fi mântuit. Dumnezeu nu mai vede omul vechi, ci omul nou în Hristos Isus.

- (e) Atunci când se botează, un creștin le permite celorlalți să vadă că aparține lui Hristos. El s-a unit cu Hristos în moarte, îngropare și înviere (Coloseni 2:12 și 3:1,2). Din acel moment, creștinul ar trebui să trăiască o viață nouă. Atunci când a fost botezat, el a mărturisit înaintea prietenilor lui că firea lui veche și iubitoare de păcat a fost îngropată cu Hristos. Măreața putere pe care Dumnezeu Tatăl a folosit-o ca să-L învieze pe Hristos a folosit-o și ca să-i dea o nouă viață creștinului. Acum Dumnezeu vrea ca el să arate această nouă viață (Romani 6:4).

3. O persoană care s-a botezat arată prin viața ei că vechea ei natură, cea pământească a fost omorâtă. Botezul este un ritual exterior care este de folos doar dacă natura veche este considerată moartă, iar cel botezat trăiește noua viață în Hristos.

Cu mulți ani în urmă, un credincios care fusese botezat a fost deseori tulburat și apoi condamnat la moarte. Dar când alți oameni au fost mântuiți, și ei au vrut să fie botezați. Acești oameni care au fost botezați au luat locul celor care au fost uciși (1 Corinteni 15:29). În unele țări botezul generează multă mânie din partea păcătoșilor față de credincioși. Uneori, când aceștia Îl mărturisesc pe Hristos doar prin cuvinte, sunt lăsați în pace, dar când Îl mărturisesc pe Hristos și prin botez, dușmanii lui Hristos încep o luptă crâncenă împotriva lor. Credinciosul care este botezat poate avea probleme, dar de asemenea el are bucuria pe care a avut-o famenul etiopian. Citim despre el că își vedea de drum plin de bucurie (Faptele Apostolilor 8:39).

Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți! (Ioan 13:17).

Lecția 7

Alegerea unei biserici

Cum poate ști un creștin cărei biserici să i se alăture? O persoană devine parte a adevăratei Biserici în momentul în care este mântuită. Numele ei este scris în ceruri, în Cartea Vieții Mielului (Apocalipsa 21:27). Adevărata Biserică este formată din fiecare credincios în Domnul Isus Hristos, indiferent de statutul sau rasa acestuia. Membrii adevăratei Biserici sunt răspândiți în toată lumea, cu toate că întreaga Biserică nu s-a întâlnit niciodată într-un singur loc.

Cu toate acestea, creștinii care locuiesc aproape unul de celălalt se întâlnesc împreună ca și membri ai unei biserici, având ca și ghid Biblia. În zilele de început ale Bisericii, creștinii se întâlneau în propriile lor case (Romani 16:5 și Filimon 2). Citim că *ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni* (Fapte 2:42 și Coloseni 4:15).

Este așadar clar că Domnul vrea ca cei credincioși să se întâlnească regulat ca și membri ai Bisericii. În Evrei 10:25 suntem îndemnați să nu lipsim de la întâlnirile cu credincioșii din adunarea locală. Citim astfel: *să nu părăsim adunarea noastră cum au unii obicei* – ceea ce înseamnă că nu trebuie să renunțăm la obiceiul de a ne întâlni împreună, așa cum obișnuiesc unii.

Uneori pentru un nou convertit este o problemă atunci când trebuie să aleagă un loc în care să se închine împreună cu alți credincioși. Aceasta este o problemă reală când într-o zonă sau într-un oraș sunt mai multe biserici. În unele orașe sunt multe grupuri diferite de creștini cu diferențe mari în învățătura lor.

Cum poate ști un creștin cărui grup local ar trebui să i se alăture? În primul rând, el trebuie să se roage cu seriozitate ca să știe în mod clar gândurile lui Dumnezeu cu privire la acest lucru. El trebuie să afle cum ar trebui să fie o biserică locală citind Cuvântul lui Dumnezeu. El trebuie să se folosească de Cuvântul lui Dumnezeu pentru a cerceta învățăturile pe care oamenii le-au transmis mai departe (Isaia 8:20). Următoarea listă are menirea de a-l ajuta pe noul credincios să găsească grupul de creștini potrivit:

1. Asigură-te că acel grup crede că toată Sfânta Scriptură este Cuvântul lui Dumnezeu insuflat. Toată Biblia ne-a fost oferită prin Duhul Sfânt. El le-a dat oamenilor cuvintele pe care aceștia le-au scris cu mulți ani în urmă (2 Timotei 3:16 și 2 Petru 1:21). De aceea spunem că Biblia este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu. (Vezi „Ce ne învață Biblia”, Lecția 1) Unii oameni nu cred că Biblia a fost insuflată de Duhul Sfânt. Ei spun că anumite părți din ea reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu, iar restul, cuvintele oamenilor. Dar nu este adevărat. Toată Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să o credem și să ne supunem adevărului ei. Este autoritatea finală în tot ce ține de credință, așadar toate lucrurile pe care le facem ar trebui să fie conduse întotdeauna de ea.
2. Asigură-te că acel grup proclamă adevărul despre Persoana lui Hristos. Mulți oameni sunt gata să spună că Hristos a fost un mare lider, cel mai mare om care a trăit vreodată, ba chiar Îl numesc divin. Dar adevărul măreț despre binecuvântatul nostru Mântuitor este că El e Dumnezeu (Coloseni 2:9) și trebuie mărturisit și recunoscut ca Dumnezeu de către Biserică.
3. Asigură-te că au o învățătură corectă despre lucrarea lui Hristos. Biblia ne învață că Domnul Isus a trăit o viață fără păcat, că a ales să moară pe cruce pentru păcatele noastre, că a fost îngropat, că a înviat din morți și că S-a înălțat la cer în trupul Lui înviat. Acum stă la dreapta lui Dumnezeu Tatăl (1 Corinteni 15:1-4). Suntem mântuiți doar prin credința în El, iar orice binefacere sau faptă bună pe care o facem nu are niciun rol în mântuirea noastră (Efeseni 2:8,9).
4. Află care este învățătura acestui grup cu privire la sângele scump al lui Hristos. Nu poate fi iertare de păcat în afara sângelui Lui (Coloseni 1:14 și Galateni 1:6-9).

În completarea acestor patru lucruri, trebuie să te asiguri că biserica locală mărturisește atât prin învățătură cât și prin fapte următoarele adevăruri importante:

1. Hristos este Capul Bisericii (Coloseni 1:18,19 și Efeseni 1:22,23). Niciun om nu își poate însuși această poziție. Acolo unde lui Hristos I se oferă locul de cinste ca și Cap al Bisericii, credincioșii privesc la El și doar la El pentru călăuzire și înțelegerea poruncilor Sale.
2. Toți credincioșii sunt membri ai trupului lui Hristos (1 Corinteni 12:12,13). Toți adevărații copii ai lui Dumnezeu trebuie să fie bineveniți în biserica locală. Singurii credincioși care nu pot lua parte la părășia bisericii sunt:
 - (a) Cei care nu cred și nu proclamă învățătura clară a Cuvântului lui Dumnezeu (2 Ioan 10).
 - (b) Cei care trăiesc în păcat (1 Corinteni 5:13).

Acești oameni pot asista la programele bisericii dar ei nu se pot uni pentru a lua parte la părășia credincioșilor.

3. Niciun necredincios nu trebuie primit la părășia bisericii.
4. Toți credincioșii sunt preoți (1 Petru 2:5,9). În Vechiul Testament exista o diferență între preoți și restul oamenilor. Oamenii aduceau jertfe lui Dumnezeu dar nu li se permitea să le aducă în prezența Lui. Ei ofereau jertfele preoților care aveau slujba de a le aduce înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru s-a schimbat de la moartea lui Hristos, iar în Noul Testament nu este nicio diferență între preoți și oameni. Toți credincioșii sunt preoți și pot intra acum prin credință în prezența lui Dumnezeu. Jertfele pe care ei le aduc lui Dumnezeu sunt închinarea, lauda și slujirea. Noul Testament ne învață că toți credincioșii ar trebui să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, să fie ocupați pentru Domnul și să spună Vestea Bună a Evangheliei oamenilor pe care îi întâlnesc
5. Autoritatea Duhului Sfânt trebuie recunoscută. Asta înseamnă că Duhul Sfânt este Liderul și El ar trebui să conducă închinarea, slujirea, învățătura și disciplina în biserică. Călăuzirea Lui nu trebuie limitată de ideile oamenilor sau de alte ritualuri (2 Corinteni 3:17 și Efeseni 4:3).

Așadar, pentru a recapitula ce am studiat, un credincios trebuie să caute o biserică locală în care credincioșii folosesc Biblia ca singura lor călăuză, care cred toate învățăturile Bibliei cu privire la Persoana și lucrarea lui Hristos și încearcă să pună în practică învățăturile Noului Testament cu privire la Biserică și scopul ei. Credincioșii care sunt de acord cu toate aceste lucruri au ceea ce Biblia numește „părășie” unii cu alții (Fapte 2:42).

Lecția 8

...

Lecția 9

...

Lecția 10

...

Lecția 11

...

Lecția 12

...